

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Upr 72/10
19.03.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Stojana Jokića, članova veća, sa savetnikom suda Rajkom Milijaš, zapisničarem, rešavajući po zahtevu branioca kažnjelog M.A.M. iz R.B. i Preduzeća D.S. S.U.S. GMBH, B., R. iz N., advokata G.M. iz B., za vanredno preispitivanje pravnosnažnog rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Veća za drugostepeni prekršajni postupak PŽC broj 293/2009 od 13.02.2009. godine, u predmetu prekršaja iz člana 334. stav 1. tačka 1. Carinskog zakona, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 19.03.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

I Zahtev M.A.M. iz R.B. SE ODBIJA.

II Zahtev D.S. S.U.S. GMBH iz N. SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba kažnjelog i vlasnika oduzete robe i potvrđeno rešenje Komisije za carinske prekršaje Carinarnice Kladovo br. P-16/09 od 02.02.2009. godine, kojim je M.A.M., državljanin R.B., oglašen odgovornim za prekršaj iz člana 334. stav 1. tačka 1. Carinskog zakona, izvršen na način u vreme kako je navedeno u izreci prvostepenog rešenja, i kažnjen novčanom u iznosu od 800.000,00 dinara i izrečena mu je i zaštitna mera oduzimanja robe koja je predmet prekršaja.

U zahtevu za vanredno preispitivanje pravnosnažnog rešenja o prekršaju, podnetom preko branioca, kažnjeni i vlasnik oduzete robe osporavaju zakonitost pobijanog rešenja i, kao i u žalbi, osporavaju način pregleda broda i navode da podnosilac zahteva nije sačinio zapisnik o izvršenoj kontroli čime je uskratilo okrivljenom zakonsko pravo na podnošenje prigovora. Ističu da je carinska osnovica pogrešno utvrđena jer nije primenjen odgovarajući carinski kurs koji je važio na dan 12.01.2009. godine. Dalje navodi, da rezervni delovi nisu bili skriveni i da su bili na vidljivom mestu kao i da su ih carinski organi Republike Srbije dva puta pre 12.01.2009. godine evidentirali kao robu koja ne podleže carinjenju, jer su pronađeni rezervni delovi neophodni za bezbednu plovidbu. Kako se u radnjama okrivljenog nisu stekla obeležja bilo kog carinskog prekršaja, to predlažu da sud zahtev uvaži, ukine ili preinači pobijano rešenje. Istakli su predlog za odlaganje izvršenja rešenja dok se ne odluči o zahtevu.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje u smislu člana 276. Zakona o prekršajima, Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev kažnjelog M.A.M. iz R.B. je neosnovan, a zahtev vlasnika robe D.S. S.U.S. GMBH iz N. je nedopušten.

Iz spisa predmeta i obrazloženja pobijanog rešenja se vidi da je u postupku činjenično stanje u potpunosti utvrđeno i da je kažnjeni pravilno oglašen odgovornim za prekršaj iz člana 334. stav 1. tačka 1. Carinskog zakona, jer je u postupku utvrđeno da je na brodu pronađen neprijavljen brodski motor sa rezervnim delovima, prekriven ciradom, uvezan i postavljen na paletama, pored koga se nalazio i reduktor motora, za koju robu zapovednik broda nije posedovao nikakvu dokumentaciju, niti je istu prijavio carinskim organima. Okrivljeni je na zapisnik o saslušanju izjavio da prilikom utovara nije primio nikakvu ispravu koja glasi na ovu robu, a da je zaboravio da robu upiše u brodski provijant, da se radi o propustu, a ne o nameri, pogotovo što roba nije bila sakrivena. Na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja okrivljeni je pravilno oglašeno odgovornim za prekršaj iz člana 334. stav 1. tačka 1. Carinskog zakona i kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 800.000,00 dinara i pravilno je izrečena zaštitna mera oduzimanja robe koja je predmet prekršaja na osnovu člana 385. stav 1. Carinskog zakona.

Po oceni Vrhovnog kasacionog suda neosnovani su navodi zahteva M.A.M. kojima se osporava način pregleda broda, način sastavljanja zapisnika o ispitivanju okrivljenog i pravilnost utvrđene procenjene vrednosti robe koja je predmet prekršaja. Ovo sa razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rešenja, koje kao jasne i detaljno obrazložene u svemu prihvata i ovaj sud. Vrednost robe je, i po nalaženju ovoga suda, utvrđena shodno članu 53. Carinskog zakona o čemu je sačinjen zapisnik od 02.02.2009. godine, na koji okrivljeni nije imao primedaba u pogledu utvrđene težine robe i primenjene cene po toni. Stoga je drugostepeni organ osnovano odbio žalbu kažnjelog nalazeći da je u prekršajnom postupku na nesumnjiv način utvrđena njegova odgovornost i potvrdio rešenje prvostepenog organa, pri čemu je novčana kazna izrečena pravilnom primenom člana 37. Zakona o prekršajima, kao i zaštitna mera oduzimanja robe - predmeta prekršaja, na osnovu člana 385. stav 1. Carinskog zakona, koja mera je zakonom propisana kao obavezna u slučaju izvršenja navedenog prekršaja.

Nalazeći da navodi zahteva nisu osnovani i da ne mogu dovesti do drugačije ocene zakonitosti pobijanog rešenja, koje je doneto bez bitnih povreda prekršajnog postupka na koje se u podnetom zahtevu pogrešno ukazuje, a zasnovano je na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava, Vrhovni kasacioni sud je saglasno članu 90. Zakona o uređenju sudova ("Službeni glasnik RS", broj 116/08), a na osnovu člana 277. stav 2. Zakona o prekršajima, odlučio kao u dispozitivu ove presude, pod I.

Odlučujući o zahtevu vlasnika oduzete robe D.S. S.U.S. GMBH iz N., Vrhovni kasacioni sud je našao da je zahtev nedozvoljen. Ovo stoga, što je odredbama člana 274. Zakona o prekršajima Republike Srbije ("Službeni glasnik SRS", br. 44/89 i "Službeni glasnik RS", br. 21/90... 55/04) propisano da zahtev za vanredno preispitivanje pravnosnažnog rešenja o prekršaju mogu podneti kažnjeni, njegov branilac i zakonski zastupnik. Dozvoljenost zahteva za vanredno preispitivanje pravnosnažnog rešenja o prekršaju ceni se prema zakonu koji je na snazi u vreme podnošenja zahteva sudu, a zahtev je podnet Vrhovnom sudu Srbije dana 04.03.2009. godine, znači u vreme kada je prestao da važi Zakon o prekršajima kojima se povređuju savezni propisi ("Službeni list SFRJ", br. 4/77... 35/92 i "Službeni list SRJ", br. 27/92... 64/2001), a koji je članom 148. stav 3. predviđao mogućnost da ako je izrečena zaštitna mera oduzimanja predmeta čiji vlasnik nije kažnjeni, vlasnik predmeta može podneti zahtev za sudsku zaštitu samo u pogledu odluke o toj meri. Kako je članom 42. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o prekršajima ("Službeni glasnik RS", br. 55/2004) propisano da danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o prekršajima kojima se povređuju savezni propisi, to je Vrhovni kasacioni sud odlučio kao u dispozitivu pod II, saglasno članu 90. Zakona o uređenju sudova, a na osnovu člana 277. stav 1. Zakona o prekršajima.

Sud je cenio istaknuti predlog za odlaganje izvršenja rešenja i nalazi da nije bilo mesta posebnom odlučivanju o predlogu obzirom na odluku o zahtevu.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar

Predsednik veća - sudija

Rajka Milijaš, s.r.

Snežana Živković, s.r.